

องค์การกลุ่มประเทศผู้ส่งน้ำมันเป็นสินค้าออก

Organisation of Petroleum Exporting Countries (OPEC)

เว็บไซต์ www.opec.org

ที่ตั้งสำนักงาน กรุงเทพมหานคร ออสเตรเลีย

ก่อตั้งเมื่อ ก.ย.2503 โดยอิหร่าน อิรัก คูเวต ซาอุดีอาระเบีย และเวเนซุเอลา ลงนามข้อตกลงที่กรุงแบกแดด อิรัก

สมาชิก สมาชิกแรกเริ่มของ OPEC ได้แก่ อิหร่าน อิรัก คูเวต ซาอุดีอาระเบีย และเวเนซุเอลา จากนั้นมีสมาชิกเข้าร่วมเพิ่มเติมเรียงลำดับตามปี ได้แก่ กาตาร์ (2504) อินโดนีเซียและลิเบีย (2505) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (2510) แอลจีเรีย (2512) ไนจีเรีย (2514) เอกวาดอร์ (2516) กาบอง (2518) แองโกลา (2550) กินี (2560) และคองโก (2561) ทั้งนี้ เอกวาดอร์ยกเลิกการเป็นสมาชิก OPEC ชั่วคราวเมื่อ ค.ศ.2535 และกลับเข้าเป็นสมาชิกอีกครั้งเมื่อ ค.ศ.2550 ขณะที่อินโดนีเซียยกเลิกเป็นสมาชิกชั่วคราวเมื่อ ม.ค.2538 และกลับเข้าเป็นสมาชิกอีกครั้งเมื่อ ม.ค.2559 สำหรับกาบองยกเลิกการเป็นสมาชิกเมื่อ ม.ค.2538 และกลับมาเป็นสมาชิกอีกครั้งเมื่อ ก.ค.2559 ส่วนกาตาร์ออกจากการเป็นสมาชิกเมื่อ ม.ค.2562 และเอกวาดอร์แถลงจะออกจากสมาชิกอีกครั้งใน ม.ค.2563 ทั้งนี้ เมื่อปี 2563 (ค.ศ.2563) สมาชิก OPEC ประกอบด้วย 13 ประเทศ ได้แก่ แองโกลา คองโก กินี กาบอง อิหร่าน อิรัก คูเวต ลิเบีย ไนจีเรีย ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เวเนซุเอลา และแอลจีเรีย

เลขาธิการ นาย Haitham Al Ghais ชาวคูเวต ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ OPEC เมื่อ 1 ส.ค.2565 วาระ 3 ปี

ภารกิจ กำหนดเป้าหมายร่วมกันด้านปิโตรเลียมของประเทศสมาชิก เพื่อประกันความยุติธรรมและความมีเสถียรภาพของราคาปิโตรเลียม รวมถึงผลตอบแทนที่ยุติธรรมแก่นักลงทุน ทั้งนี้ OPEC 13 ประเทศ ร่วมกับ Non-OPEC อีก 10 ประเทศ ได้แก่ อาเซอร์ไบจาน บาหลีเรน บรูไน คาซัคสถาน มาเลเซีย เม็กซิโก โอมาน รัสเซีย ชูแดนใต้ และชูดาน รวมเป็น 23 ประเทศ (OPEC+) ตกลงปรับลดการผลิตน้ำมันตามโควตาของแต่ละประเทศ รวมกันวันละ 1.2 ล้านบาร์เรล ภายใต้ Declaration of Cooperation (DoC) เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาน้ำมัน ในปี 2565-2566 ราคาน้ำมันดิบโลกมีความผันผวน เนื่องจากปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกิดจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์โลก ซึ่งไม่ได้ขึ้นกับการควบคุมกำลังผลิตน้ำมันดิบของ OPEC+ เพียงปัจจัยเดียว อาทิ สงคราม

ระหว่างรัสเซียกับยูเครน การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน และแรงกดดันจากการแข็งค่าของดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ OPEC+ มีมติจะปรับลดการผลิตน้ำมันโดยรวมเป็นวันละ 40.46 ล้านบาร์เรลในปี 2567 เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันในระยะยาว

OPEC คาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันทั่วโลกในระยะยาวจะยังคงเพิ่มขึ้น โดยรายงาน World Oil Outlook ของ OPEC เผยแพร่เมื่อ ต.ค.2566 คาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันทั่วโลกในระยะยาวจะเพิ่มขึ้นจากวันละ 99.6 ล้านบาร์เรล เมื่อปี 2565 เป็นวันละ 116 ล้านบาร์เรล ในปี 2588 ปัจจัยหลักมาจากภาคการขนส่งทางบก การบิน และปิโตรเคมี ที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น โดย OPEC ประเมินว่าระหว่างปี 2565 ถึง 2588 อินเดียจะเป็นประเทศที่ใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นมากที่สุด เฉลี่ยวันละ 6.6 ล้านบาร์เรล รองลงมาคือจีน ประมาณวันละ 4 ล้านบาร์เรล ขณะที่การใช้ถ่านหินจะลดลง เนื่องจากนโยบายพลังงานของประเทศต่าง ๆ มุ่งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานลม และแสงอาทิตย์จะเพิ่มขึ้นจากประมาณ 2.7% เมื่อปี 2565 เป็น 11.7% ในปี 2588 อย่างไรก็ตาม น้ำมันจะยังคงเป็นเชื้อเพลิงที่มีสัดส่วนการใช้มากที่สุดที่ 29.5%

